

خبر

هدیه باخ به دختر قایقران ایران

رئیس کمیته بین‌المللی المپیک از عملکرد نازنین ملایی در بازی‌های المپیک توکیو قدردانی کرد. بعد از مسابقات فینال B رویینگ المپیک توکیو، افشین فرزام و نازنین ملایی، مربی و قایقران المپیک ایران دیداری را با توماس باخ، رئیس کمیته بین‌المللی برگزار کردند.

در این دیدار توماس باخ از حضور یک آسیایی دیگر به همراه چین در فینال A و B المپیک ایران خوشحالی کرد. در پایان این دیدار باخ یک هدیه را که ساعت بود، به نازنین ملایی اهدا کرد. ملایی درباره دیداری که با توماس باخ، رئیس کمیته بین‌المللی المپیک داشت، گفت: «پس از پایان مسابقه دنبال ما آمدند و گفتند که آقای باخ می‌خواهد ملاقاتی با ما داشته باشد. رفتیم و او ایران خوشحالی کرد از اینکه برای اولین بار قایقرانی غیر از کشور چین در آسیا به فینال می‌رسد.

آقای باخ تبریک گفت و من چون ورزشکار بورسیه‌ای کمیته جهانی المپیک هستم، خوشحال بودم که سرمایه‌گذاری IOC به من رفته است. پس از پایان این دیدار هم یک ساعت مچی به من هدیه داد.»

تایچه ۲۵ متر المپیک ۲۰۲۰ هانیه رستمیان به فینال هم‌نرسید

برچمدار زن کاروان ایران در مجموع دومرله دقت و سرعت تایچه بادی ۲۵ متر موفق نشد به فینال صعود کند. رقابت تایچه ۲۵ متر زنان با برگزاری مرحله سرعت به پایان رسید و هانیه رستمیان، نماینده ایران در مجموع دو مرحله سرعت و وقت ۵۷۷ امتیاز کسب کرد و به فینال نرسید. رستمیان ابتدا در مرحله دقت مسابقات همراه با ۴۳ تیرانداز دیگر در خط آتش قرار گرفت و با ثبت امتیاز ۲۸۹/۷ شانزدهم شد. بعد از پایان مسابقات مرحله دقت در مرحله سرعت در مجموع امتیاز کسب کرد و در ده فینالیست‌ها قرار نگرفت. از آنجایی که تنها هشت تیرانداز راهی فینال می‌شوند، رستمیان از صعود به این مرحله بازماند.

رستمیان در رقابت با ۴۴ تیرانداز جایگاه ۲۸ را به دست آورد. در این مسابقه به ترتیب ورزشکارانی از بلغارستان، چین، روسیه، آلمان، چین تایپه، یونان و کره جنوبی به فینال راه پیدا کردند. رستمیان پیش از این در تایچه بادی دهم و در میکس تایچه بادی در کنار جواد فروغی در رده پنجم المپیک توکیو قرار گرفته بود.

کاراته وارد دهکده شد بوی مدال از تاقامی

۳ ملی‌پوش کاراته ایران در المپیک ۲۰۲۰، جمعه شب تهران را به مقصد توکیو ترک کردند. اعضای تیم ملی کاراته ایران برای حضور در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو شب گذشته تهران را ترک کردند و امروز در دهکده بازی‌ها مستقر می‌شوند. تیمی که اولین حضورش در المپیک را تجربه می‌کند و صد البته شاید هم آخرین حضورش را، به همین دلیل کسب مدال در این دوره بسیار حائز اهمیت است. مدال کاراته در بازی‌های المپیک توکیو نصیب چچه رنگ‌ها خواهد شد. کسانی که در بزرگانه‌ها کم نمی‌آورند و از تیزووشی و استقامت بالایی برخوردار هستند.

این تیم سه نفره از سارا بهمنیار در وزن ۵۵ کیلوگرم، حمیده عباسعلی در وزن ۶۱+ کیلوگرم و سجاد گنج‌زاده در وزن ۷۵+ کیلوگرم تشکیل شده است.

بهترین و مهم‌ترین چهره این رشته بهمن عسگری بود که با یک اشتباه عجیب در تهران ماند و حالا حسرت حضور این بازی‌ها را می‌خورد. اگر چه شانس اول این تیم برای کسب مدال طلا در تهران مانده و این بازی‌ها را از دست داد اما با این حال تاقامی برای ایران بدجوری بوی مدال می‌دهد.

کاراته‌گاهای ایران همیشه از بهترین‌های دنیا بوده‌اند و حالا باید روی سکویی قرار بگیرند که متعلق به خودشان است. انجام این کار شاید سخت و دشوار باشد اما غیرممکن و نشدنی نیست.

مسابقات کاراته در المپیک طی روزهای چهاردهم، پانزدهم و شانزدهم مردادماه برگزار می‌شود. سارا بهمنیار چهاردهم و سجاد گنج‌زاده و حمیده عباسعلی نیز شانزدهم مرداد به روی تاقامی می‌روند.

سید شهرام هروی و سمانه خوشقدم به عنوان سرمربیان تیم‌های مردان و زنان ایران در این بازی‌ها حضور دارند.

رونمایی از یک ضعف در توکیو

حرف‌های عجیب بعد از نتایج معمولی

گزارش

آزاده پیراکوه ● خبرنگار اعزامی به توکیو

هفته اول رقابت ورزشکاران ایران در المپیک توکیو به اتمام رسید و همه چیز تقریباً همانطوری پیش رفت که همیشه اتفاق می‌افتاده، با یک استثنا: طلای جواد فروغی در رشته تیراندازی، نتیجه‌ای که شاید خود ورزشکار رویش حساب باز کرده بود اما در پیش‌بینی کلی کاروان بر اساس سبیه‌ای که وجود داشته، خیلی پرابش جایگاهی در نظر گرفته نشده بود پس آنچه نایه امروز در کاروان رقم خورده، به جز نتیجه‌ای که احسان حدادی ثبت کرد، خیلی عجیب و غریب نبود اما تادل‌تان بخواهد در پی این نتایج عادی و معمولی، اظهار نظر‌های غیر معمولی و عجیب از ورزشکاران شنیده‌ایم.

از نداشتن جلیقه‌یخ گرفته تا استفاده از وان یخ کشور دیگر توسط ورزشکار شنا و رئیس فدراسیون اش، از گرم نکردن قبل از مسابقه گرفته تا ورزشکاری که خیلی راحت می‌گوید باید شکست‌اش ناراحت نیست، جز در مورد احسان حدادی، در قیبه موارد هم بعد از چند روزی که این اظهار نظر‌ها سرو صدای راه انداخته، شاهد تکذیب گلیه‌ها از سوی ورزشکاران بوده‌ایم، به طوری که گفته شده، کل این حرف‌ها را زده‌اند!

برخی مربیان هم که انگار با شرایط ورزش آشنایی ندارند و به تازگی مربیگری تیم ملی را بر عهده گرفته‌اند نمی‌دانسته‌اند که تیم‌ها به شرایطی دارند. به همین خاطر بعد از شکست بدون توجه

به ضعف‌های خود و شاگردان شان از مشکلات تکراری می‌گویند که بحث امروز دوبروز ورزش نیست. در بین ورزشکاران گروه دیگری هم هستند که وقتی شکست می‌خورند، ترجیح می‌دهند مصاحبه نکنند که البته این گروه حتماً حرف‌شان را تکذیب می‌کنند، ارجحیت دارند.

گاهی مشکلات اساسی وجود دارد که باید گفته شوند و حتماً در ورزش ایران از این دست مشکلات به دلایل مختلف زیاد دیده می‌شود اما بیشتر مواردی که تا امروز گفته شده و در فضای مجازی خیلی دیده شده، بیشتر شبیه یک «بهانه» بوده تا بازگویی مشکلاتی که رفع‌شان راهی به سوی موفقیت‌باز می‌کند.

وقتی برای ورزشکاری حدود ۷ هزار یورو در همین توکیو هزینه شده، حتماً خرید وسیله‌ای که قیمتش کمتر از ۱۰۰ یورو است، کاری ندارد؛ پس این موضوع را نمی‌توان به عنوان یک معضل در نظر گرفت شاید مساله‌ای که باید به آن توجه کرد، فراتر از این حرف‌هاست. مواردی از این دست در ورزش زیاد دیده شده‌اند و همین موضوع بهانه‌ای است برای طرح این مساله که ورزشکاران آموزش‌های لازم را برای مواجهه با رسانه‌ها ندیده‌اند.

حالا که هر ورزشکار به واسطه شهرتش، صفحه شخصی با فالوور بالا دارد، اینطور تصور می‌کند که خودش یک رسانه دارد و نیازی به رسانه و بیابان در ست‌دیگاه‌هایش ندارد اما واقعیتی که این روزها ثبت می‌شود، حکایت از یک ضعف بنیادین دارد و البته بی‌انصافی برخی

فصیحی و رکورد مهم برای ورزش ایران

کار بزرگ در کنار رقابلی که عجیب و غریب نبودند

فرزانه فصیحی تنها زن دهنده ایران در المپیک توکیو و در گروه سوم مرحله مقدماتی دوی ۱۰۰ متر زنان به رقابت با ۷ دهنده دیگر پرداخت و یک نتیجه مهم از خود به جا گذاشت.

او در پایان با ثبت زمان ۱۱/۷۹ ثانیه در جایگاه هشتم گروه خود قرار گرفت و از رسیدن به نیمه‌نهایی بازماند. این دهنده در مرحله پیش مقدماتی رکورد ۱۱/۷۶ ثانیه را ثبت کرد و به عنوان نفر اول گروه دوم به مرحله مقدماتی رسید. در پایان مسابقات مقدماتی دوی ۱۰۰ متر زنان، ۵۴ ورزشکار مسابقه دادند که فصیحی در مکان پنجاهم قرار گرفت.

فصیحی از طریق سهمیه یونیورسالیته به بازی‌های المپیک توکیو وارد شد تا دومین زن دهنده تاریخ دوومیدانی ایران در المپیک باشد. سیمین صفامهر ۵۷ سال قبل و در المپیک ۱۹۶۴ توکیو در ماده دوی ۱۰۰ متر حضور در این بازی‌ها تجربه کرد.

همین حضور او را کار بسیار بزرگ و مهمی بود که انجام داد. کاری مهم که البته بعد از مسابقه هم در گفت‌وگویی که کرد، نشان داد، شاید اگر خودش را باور داشت، بهتر از این هم می‌توانست نتیجه بگیرد: «المپیک میدان بزرگی است و انتظار نتیجه و تأیید بهتری داشتم اما به امید خدا به زودی بهتر می‌شوم.

این راه تازه شروع شده است. به نیمه نهایی فکر می‌کردم و اگر رکوردی که در تهران داشتم را می‌زد می‌توانستم به نیمه نهایی صعود کنم.»

توصیف خبرنگار آمریکایی از عملکرد ملایی:

نازنین همه ما را شگفت‌زده کرد

نازنین ملایی تا اینجا ی کار و در پایان هفته اول، بهترین عملکرد را بین دختران ایرانی حاضر در المپیک داشته است. نازنین دیروز در فینال B رقابت کرد و توانست رده یازدهم المپیک را به خود اختصاص دهد. نتیجه‌ای استثنایی که حتی خبرنگار آمریکایی حاضر در محل برگزاری مسابقه، آن را شگفت‌انگیز می‌خواند. او می‌گوید:

«برای من جالب بود که مربی تیم ملی در وضعیت مشابهی که یک ورزشکار مرد و یک ورزشکار زن داشتند، نازنین را انتخاب کرد و او اینطور در المپیک ظاهر شد. تصویری که ما از ورزش در ایران داشتیم، این بود که اگر قرار به انتخاب باشد، در شرایطی که ورزشکار زن و مرد، شرایط مشابهی داشته باشند، ورزشکار مرد انتخاب می‌شود اما امروز متوجه شدم که اینطور نیست.»

این خبرنگار آمریکایی که خیلی تخصصی قایقرانی را دنبال می‌کند و جالب است که اطلاعات خوبی هم درباره این رشته در ایران دارد، می‌گوید: «حتی من هم مسابقه نازنین را دیده بودم و بعد از مسابقه وقتی با هم حرف زدیم، از اینکه یک دختر قایقران ایرانی در این سطح رقابت کرد، خیلی خوشحال بود.»

ورزشکاران.

در این رابطه موضوع دیگری هم به چشم می‌آید. ورزشکاری مثل علی پاکدامن با آن همه تلاشی که کرد و امتیازهای خوبی که گرفت، بعد از شکست مقابل ایتالیا، رویه‌روی خبرنگاران می‌ایستد و از تمام شدن خیلی چیزها برای خودش می‌گوید اما برخی ورزشکاران دیگر فقط بهانه می‌آورند و یکی هم مثل احسان حدادی، می‌گوید ناراحت نیست. فارغ از اینکه برای احسان هزینه شده یا نشده اما اینکه ورزشکار ایران در چهارمین حضورش در المپیک بگوید از نتیجه ضعیفی که کسب کرده، ناراحت نیست، نمی‌توان راحت هضم کرد.

صحبت‌هایی که در هفته اول از زبان برخی ورزشکاران شنیده شده، حکایت از این دارد که رنگ خطری به صدا در آمده که باید جدی‌اش گرفت. ورزش ایران با وجود همه مشکلاتی که دارد، این روزها با چهره‌هایی مواجه است که بیشتر از اینکه خود را به‌هنگار پیراهنی که به تن دارند، بدانند، طلبکار هستند.

ورزشکارانی که المپیک را نه فرصتی برای بالا بردن خود؛ بلکه فرصتی برای بیشتر دیده شدن خود در فضای مجازی می‌دانند، بی‌توجه به اینکه اگر کارشان را درست انجام دهند، به خودی خود دیده می‌شوند. حتماً وقتی در اولین پیست دو هزار متر برای تمرین نازنین ملایی و هم‌تیمی‌هایش وجود ندارد، این یک ضعف به حساب می‌آید و باید گفته شود اما چیزی شبیه جلیقه‌یخ که قیمتی ندارد (که البته بعداً توسط ورزشکار تکذیب شد)، چیزی نیست که جای طرح‌اش اینجا باشد. مثل خیلی از بحث‌های دیگر.

عملکرد فوق‌العاده‌ای داشت، همان اعتماد به نفس و خودباوری را نشان می‌دهد: «خیلی برای این لحظه تلاش کردم و خوشحالم که اینجا بودم، المپیک برای من کسب تجربه بود و بزرگ‌ترین آن بودن در کنار خوب‌های جهان هست.

روای من همیشه رسیدن به المپیک بود و الان دیگر رسیدن به آن چیز مهمی نیست و باید به رده‌های بالاتر بروم و رتبه‌ام بهتر شود. رقابیم عجیب و غریب نیستند و مثل خودمان هستند.»

فصیحی رویای بزرگش را با آورده کرده اما مشخص نیست چه اتفاقی افتاده که هم احسان حدادی المپیک را محل کسب تجربه می‌داند و هم فرزانه فصیحی ولی شاید اینها به مشکل دیدگاه ورزشکاران برمی‌گردد.

دیدگاهی که شاید فصیحی می‌خواهد آن را برای مسابقات آینده تغییر بدهد: «اگر به عقب بازگردم نمی‌دانم چه چیزی را عوض می‌کنم. تا جایی که می‌توانستم تلاش کردم و یک جلسه تمرین را هم از دست نادم اما تجربه کسب کردن آسان نیست اما در نهایت به المپیک رسیدم.

برای بازی‌های آسیایی تلاشم بیشتر می‌شود و تا جایی که بتوانم تلاش می‌کنم. مدال بگیرم.»

تجربه و خودباوری موضوع مهمی است که در روزهای اخیر خیلی‌ها به ورزشکاران حاضر در المپیک توصیه کرده‌اند. حالا حرف‌های فرزانه فصیحی که

ناید صبر کنیم تا ورزشکار خودش را ثابت کند

افشین فرزام: بخشی از موفقیت ما، نگاه خدا بود

افشین فرزام که یکی از چهره‌های موفق کاروان ایران است، بعد از نتیجه‌ای که نازنین ملایی ثبت کرد، می‌گوید: «بخشی از این موفقیت، نگاه خدا بود.»

فرزام صحبت‌هایش درباره نازنین را اینطور آغاز می‌کند: «قبل از هر چیزی باید بگویم که نتیجه‌ای که ثبت شد، جای شکر دارد و فکر می‌کنم یک بخش از لطف و نگاه خدا بود.»

او با این مقدمه حرف‌هایش را ادامه می‌دهد: «در چند سال اخیر خیلی تلاش کرده‌ایم و این موفقیت یک دقیقه به دست نیامده است. ما در پیستی غیر استاندارد تمرین کرده‌ایم و در پیست دو هزار متر مسابقه داده‌ایم. این نشان می‌دهد که چه اتفاق مهم و بزرگی افتاده است. اتفاقاً به آقای باخ گفتم که نازنین یکی از ورزشکاران ایرانی است که مورد حمایت IOC بوده است و او تا متوجه این قضیه شد، ابراز خوشحالی کرد که سرمایه‌گذاری‌شان نتیجه داده است و قول داد حمایت‌های بیشتری از قایقرانی ایران کند. وقتی از شرایط و مشکلات‌مان پرسید، توضیح دادیم و در نهایت به همکاری‌شان هم اعلام کرد که با ایران در ارتباط باشند تا هر کمکی که می‌توانند انجام دهند.»

فرزام در پاسخ به این سؤال که آیا با توجه به نتیجه‌ای که نازنین ثبت کرده، شرایط برای قایقرانان بهتر می‌شود، می‌گوید: «ما نباید منتظر باشیم تا ورزشکاران خود را ثابت کنند و بعد بخواهیم شرایط را برای‌شان بهتر کنیم. موفقیت باید در دست‌ریز یک برنامه ریزی منظم، همراه با سرمایه‌گذاری به وجود آید، نه اینکه در یک محدودیتی آنقدر تقلا کنیم به موفقیت برسیم.»

سرمربی تیم ملی رویینگ ایران درباره باز خورد‌هایی که از موفقیت نازنین ملایی گرفته هم صحبت می‌کند: «مربی تیم ملی آمریکا بعد از مسابقه پیش ما آمد و گفت، اگر برای اردو یا هر برنامه دیگری، نیاز بود، به ما بگویید. مربیان کشورهای دیگر هم همین موضوع را گفتند و این‌شان می‌دهد که ما کار بزرگی کرده‌ایم.»

فرزام تأکید دارد که قایقرانی ایران با این نتیجه خودش را از سطح آسیا جدا کرده: «وقتی هیچ تیمی از آسیا (البته جز چین؛ چون کلا ورزش ایران با کل آسیا تفاوت دارد)، به فینال نمی‌رسد، به این معناست که خودمان را از آسیا جدا کرده‌ایم و از این به بعد دیگر رقابت در آسیا، خیلی برای ما انگیزه‌ای ایجاد نمی‌کند.»

عکس نوشت

ژاپنی‌ها سالن بوکس را به گونه‌ای آماده کرده‌اند که به جای صندلی، میهمانان باید کفش‌های خود را درآورد و روی این سکوها بنشینند. نکته قابل توجه استقبال رسانه‌ها از کار کردن در این شرایط است.

تلاش برای ضد عفونی کردن تجهیزات و وسایلی که ورزشکاران با آنها برخورد دارند. در هر سالن هم به یک شکل است. این تصویر، ضد عفونی کردن رینگ بوکس بعد از هر مسابقه را نشان می‌دهد.

شاید این آخرین المپیک کاپیتان باشد.

نقشه‌های الکترونی فرار از شکست مقابل ایتالیا نتیجه نداد.

خنده‌های تلخ بعد از یک افتضاح بزرگ.

هانیه رستمیان بزرگ‌ترین نقشی که در این المپیک داشت از بین بردن زحمات جواد فروغی برای رسیدن به دومین مدالش بود.

